

24 ตุลาคม 2523

เรื่อง การลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

ด้วยส่วนราชการหลายแห่งหรือไปยัง ก.พ.ว่า ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ถ้าข้าราชการผู้นั้นยังยืนยันเจตนาเดิมที่จะขอลาออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ได้อีกหรือไม่และถ้าไม่สั่งอนุญาต การลาออกนั้นจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่

ก.พ.ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติว่า มาตรา 95 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้สิทธิข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะขอลาออกจากราชการเมื่อใดก็ได้ และมาตรา 95 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้อำนาจผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ที่จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ได้ไม่เกิน 3 เดือนนับแต่วันที่ขอลาออก ฉะนั้น โดยนัยแห่งกฎหมายดังกล่าวนี้ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันใด ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ย่อมจะต้องสั่งอนุญาตให้ลาออกตั้งแต่วันนั้น ถ้าจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก็ยับยั้งไว้ได้ไม่เกิน 3 เดือนเมื่อครบ 3 เดือนแล้วจะยับยั้งไว้ต่อไปอีกมิได้ เพราะการลาออกนั้นมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่พ้นจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ในกรณีที่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ไม่ถึง 3 เดือน ถ้าจะขยายเวลายับยั้งออกไปอีกต้องส่งขยายเสียก่อนครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งไว้เดิม และเมื่อรวมกับเวลาที่ยับยั้งไว้เดิมแล้วต้องไม่เกิน 3 เดือน และในกรณีเช่นนี้ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งไว้หรือเมื่อครบ 3 เดือนแล้ว ในทางปฏิบัติผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ก็ควรจะสั่งอนุญาตให้ลาออกตั้งแต่วันที่พ้นจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งหรือวันถัดจากวันครบ 3 เดือน

อนึ่ง การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกนี้ จะยับยั้งไว้ได้ก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการเท่านั้น เช่น เพื่อไม่ให้ราชการเสียหายในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งผู้อื่นมาดำรงตำแหน่งที่ขอลาออก เป็นต้น จะยับยั้งไว้เพื่อการอื่น เช่น จะยับยั้งไว้เพื่อดำเนินการลงโทษทางวินัยหาได้ไม่ ทั้งนี้ เพราะมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้แม้ผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว และในกรณีที่การขอลาออกมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายเพราะครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งไว้โดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ไม่ได้สั่งอนุญาตการลาออกนั้น เพื่อให้มีหลักฐานในทางราชการว่าผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ ส่วนราชการเจ้าสังกัดเดิมควรจะมีหนังสือแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ทราบทั่วกัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ณ นคร

(นายประวิณ ณ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองกฎหมายและระเบียบ

โทร. 2819475

หมายเหตุ มาตรา 113 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ทำนองเดียวกัน